

Postanowienie z dnia 5 lutego 1998 r.

I PZ 71/97

Mylne oznaczenie rodzaju pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania biegu procesowego tylko wówczas, gdy dopuszczalne jest rozpoznanie go w trybie właściwym (art. 130 § 1 zdanie drugie KPC).

Przewodniczący SSN: Zbigniew Myszka (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 lutego 1998 r. sprawy z powództwa Rafała S. przeciwko Wojewódzkiej Kolumnie Transportu Sanitarnego w P. o odszkodowanie, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 2 września 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

z m i e n i ć zaskarżone postanowienie i odrzucić zażalenie powoda na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 7 sierpnia 1997 r. [...].

U z a s a d n i e n i e

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu postanowieniem z dnia 2 września 1997 r. odrzucił kasację, nazwaną przez powoda Rafała S. zażaleniem, od postanowienia tego Sądu z dnia 7 sierpnia 1997 r. [...], oddalającego zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Poznaniu z dnia 27 maja 1997 r. [...] o odmowie przywrócenia powodowi terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku tego Sądu Rejonowego z dnia 3 kwietnia 1997 r., wskazując, że zgodnie z art. 393 KPC kasacja nie przysługuje w sprawach o świadczenie, w których wartość przedmiotu zaskarżenia

jest niższa niż pięć tysięcy złotych, a także w sprawach dotyczących świadectwa pracy i roszczeń z tym związanych. Do takiej kategorii roszczeń zaliczył roszczenie odszkodowawcze w kwocie 6000 zł za opóźnione otrzymanie świadectwa pracy przez powoda.

Postanowienie o odrzuceniu kasacji zaskarżył powód, który w niejasnej i niezrozumiałej językowo treści złożonego zażalenia kwestionował odrzucenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W rozpoznawanej sprawie Sąd drugiej instancji bezpodstawnie potraktował jako kasację - pismo z dnia 14 sierpnia 1997 r., nazwane przez powoda zażaleniem, albowiem na gruncie art. 130 § 1 zdanie drugie KPC - mylne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania mu biegu tylko wówczas, gdy możliwe i dopuszczalne jest jego rozpoznanie w trybie właściwym. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie powód złożył zażalenie na postanowienie Sądu Wojewódzkiego oddalające jego wcześniejsze zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Poznaniu z dnia 27 maja 1997 r., odmawiające przywrócenia mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 3 kwietnia 1997 r. Na takie prawomocne postanowienie Sądu drugiej instancji nie służyło powodowi przecież kolejne zażalenie do tego Sądu lub zażalenie do Sądu Najwyższego, które przysługuje stronie tylko na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające kasację (art. 393¹⁸ KPC). W tej sprawie nie była również dopuszczalna kasacja, która przysługuje stronie tylko od wyroku lub postanowienia, wydanych przez sąd drugiej instancji i kończących postępowanie w sprawie (art. 392 § 1 KPC), skoro zażalenie powoda, wniesione na postanowienie Sądu Wojewódzkiego z dnia 7 sierpnia 1997 r. [...], oddalające zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Poznaniu z dnia 27 maja 1997 r., [...] o odmowie przywrócenia powodowi terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku tego Sądu Rejonowego z dnia 3 kwietnia 1997 r. - nie kończyło postępowania w sprawie. Brak uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji nie stał na przeszkodzie skutecznemu zaskarżeniu tego wyroku w trybie art. 369 § 2 KPC, umożliwiającemu stronie, która nie zażądała uzasadnienia (lub uchybiła Kodeksowemu terminowi do

zażądania jego doręczenia), zaskarżenie wyroku apelacją w terminie dwutygodniowym od dnia, w którym upłynął termin żądania uzasadnienia (art. 369 § 2 KPC). W takiej sytuacji bezzasadne było potraktowanie kolejnego zażalenia powoda z dnia 14 sierpnia 1997 r. jako kasacji, która nie przysługiwała powodowi od postanowienia nie kończącego postępowania w sprawie (a contrario art. 392 § 1 KPC), niezależnie od innych aspektów ewentualnej niedopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawie dotyczącej świadectwa pracy i roszczeń z tym związanych (art. 393 pkt 6 KPC), jak i nie dochowania przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 393² KPC) w sprawie, w której kasacja już nie przysługiwała z uwagi na charakter prawny zaskarżonego postanowienia, nie kończącego postępowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze należało zmienić zaskarżone postanowienie i odrzucić niedopuszczalne zażalenie powoda z dnia 14 sierpnia 1997 r. na postanowienie Sądu Wojewódzkiego z dnia 7 sierpnia 1997 r. [...]

=====